Alocarea dinamică a memoriei. Tipul pointer

Prin **alocarea dinamică a memoriei** se înțelege alocarea unei variabile într-o zonă specială de memorie numită **Heap**, iar alocarea se face **în timpul executării programului** și nu la început ca la alocarea statică a memoriei. Mecanismul alocării dinamice a memoriei necesită **pointeri.**

Avantajele alocării dinamice a memoriei

- Apelând la Heap se mărește memoria disponibilă. Cele 3 zone de memorie internă sunt:

Segmentul de date	Codul sursă și variabilele globale
Segmentul de stivă	Apeluri de funcții și variabile locale
Heap	Pointeri

- Programul va utiliza atâta memorie cât are nevoie, deoarece memoria se alocă și se eliberează pe parcursul executării programului în funcție de necesități.
- Anumite structuri de date, cum ar fi **listele liniare**, se implementează cu uşurință în Heap.

Obs. Orice variabilă de memorie ocupă un număr de octeți succesivi. **Adresa variabilei** este dată de adresa primului octet ocupat.

Pointerul este o varibilă de memorie în care se memorează o adresă de memorie (adresa unei variabile). Un pointer se asociază unui tip de date (int, float, struct etc), numit **tip de bază**, și el va reprezenta adresa unei variabile de acest tip.

Declarare: tip_baza *nume_variabila;

// pointerul "nume variabila" reprezintă adresa unei variabile de tipul "tip baza"

Exemple:

char *s, *t; // pointeri catre char (ocupă câte 1 Byte) int *x; // pointer catre int (ocupă 4 Bytes)

float *a, *b; // pointeri catre float (ocupă câte 4 Bytes)

void *p; //pointer fara tip

Pointerul 0 sau NULL înseamnă nicio adresă / adresă inexistentă / adresă nealocată și este util pentru inițilizarea valorii unui pointer.

Exemplu: int *p=NULL;

Pointerii sunt utilizați pentru alocarea dinamică a memoriei.

Operatori specifici

- a) **Operatorul de adresare: &** furnizează **adresa** unei variabile de memorie. Nu se poate aplica unei constante sau unei expresii. Operația se numește **referențierea** unei variabile de memorie.
- b) **Operatorul de redirectare**: * furnizează **valoarea** variabilei de memorie care se găsește la adresa memorată de pointer. Operația se numește **dereferențierea** unui pointer. Nu se aplică la pointeri de tip void.

```
Ex 1.
```

```
int x=10, *p;

p=&x; // p= adresa variabilei x;

cout<<x<'" "<<*p; //10 10

// *p = valorea/ obiectul de la adresa p

cout<<p; // adresa lui x=constanta hexazecimala
```

Operatori pentru alocarea dinamica a memoriei

1) Operatorul **new** - alocă spațiu în Heap pentru o variabilă de tipul referit de pointer.

```
tip *p;
p=new tip; // alocă spațiu la adresa p pentru o varibilă de tipul "tip"
```

Ex 2.

```
int *p;
p=new int; // alocă spațiu la adresa p pentru o variabilă de tip int *p=54;
```

2) Operatorul **delete** - elibereaza spațiul de memorie de la adresa p.

delete p;

Obs. O variabilă alocată în Heap ocupă spațiul alocat fie până la eliberarea spațiului cu **delete**, fie până la sfârșitul executării programului.

Ex 3. Suma a două nr întregi cu pointeri

```
int *x, *y, s;
x=new int;
y=new int;
*x=7; *y=10;
cout<< *x + *y; // 17
delete x; delete y;
```

Ex 4.

```
float *a, *b; // pointeri către float
a=new float;
*a=3;
b=a; // atribuire între pointeri, care este echivalentă cu: b=new float; *b=*a;
cout<< *b: // 3
```

Obs. Este permisă operația de atribuire între doi pointeri de același tip. În plus, unui pointer fără tip (void) i se poate atribui orice pointer cu tip.

Ex 5.

```
struct elev
{ char nume[30];
    int varsta;
} *p; // p= adresa unei variabile de tip elev

p=new elev; // alocă spațiu la adresa p pentru o variabilă de tip elev
cin>> p->nume>>p->varsta;
cout<< p->nume<<" "<<p->varsta;
delete p; // se elibereaza spatiul de la adresa p
```

Tema:

- 1) Interschimbarea valorilor a 2 numere întregi folosind doi pointeri către int.
- 2) Maximul dintre 3 numere reale folosind trei pointeri către float.